
Starohobezský

S L O N

únor
2017

K
Í
N
D
O
V
Ú

Dny utíkají jako o závod a v únoru nám ubíhaly extra rychle. Zásahu na tom měly jarní prázdniny, které proběhly právě v únoru. Byli jsme tudíž ve škole méně dní než jindy, ale vrátili jsme se nazpět spokojeni a odpočati. A jak jsme je prožili?

A kam odeslali devátáci své přihlášky?

To vše máte na stránkách časopisu.

Zajímavé čtení přeje

Slon

Jak je po vysvědčení?

Jako vždycky. Někdo je spokojený, jiný se rozčiluje. Někdo byl pochválen, jiný dostal vynadat. Každopádně jedna polovina roku je za námi, do té druhé míříme. Tak ať se daří!

Sabina: Je to stejné jako před vysvědčením.

Bětko: Moji rodiče neměli moc radost z té trojky, ale nekřičeli na mě. Slíbila jsem, že si tu trojku opravím.

Barča: Vysvědčení bylo dobré, ale nějaké známky bych si měla opravit, i když mi ty předměty vůbec nejdou.

Honza: Den vysvědčení byl pro mě stejný jako každý jiný den. První hodinu jsme dostali vysvědčení a zbylé čtyři hodiny jsme hráli v tělocvičně fotbal a přehazovanou. Když jsem přijel domů, mamka a tatka měli ze mě radost, protože jsem měl vyznamenání.

Eliška: Vysvědčení dopadlo dobře, nebyla žádná špatná známka. Ale i tak bych se měla ještě učit, i když mě to nebaví.

Matěj: Nejdříve jsem ukázal vysvědčení bábi. Dostal jsem od ní 200 korun za to, jak mi to jde. Mamka mi ale vyhubovala, že mám jednu trojku. Zkusím to zlepšit, abych měl aspoň dvojky. Od sestry jsem dostal jen 50 korun, ale mně se hodí každá koruna. Učení mě nebaví, ale musím mít dobré známky, aby ze mě něco bylo.

Denis: Docela dobře. Hlavně když jsme zdraví!

Tomáš: Cítím se normálně, nějak mi moje známky nevadí. Naopak jsem překvapený, protože jsem to čekal horší.

Petr: Je mi skvěle. Neměl jsem žádnou čtyřku.

Kammy: Máma byla ráda. Nebyla žádná čtyřka.

Eliška: Jak je po vysvědčení? Dobře, rodiče mě chválili, i když já s ním spokojená nejsem.

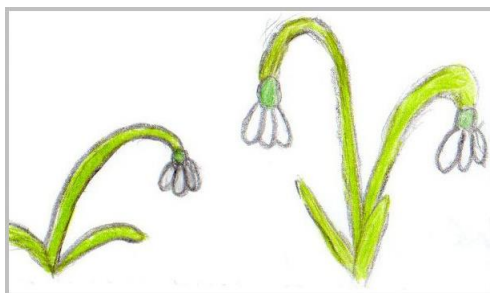
Pepp: Vysvědčení jsem se dost bála, protože mi hrozila škaredá známka. Ale naštěstí tam nebyla. Po vysvědčení se cítím lépe než před ním.

Daniela: Vysvědčení bylo dobré, rodiče měli radost, že jsem neměla žádnou čtyřku.

Kačka: Mně se vysvědčení líbilo, ale mamce a tatkovci ne. Hlavní je, že nemám čtyřku.

Aleš: Já se cítím dobře. Vysvědčení ale vadilo rodičům, mně to je jedno. Hlavně, že budou prázdniny a nebudu muset do školy.

Anička: Vysvědčení dopadlo docela fajn, jen mamka měla málem infarkt, protože jsem jí nedonesla její vysněné vysvědčení bez trojek se samými jedničkami a dvojkami.

Jarní prázdniny

Barča: Byla jsem doma.

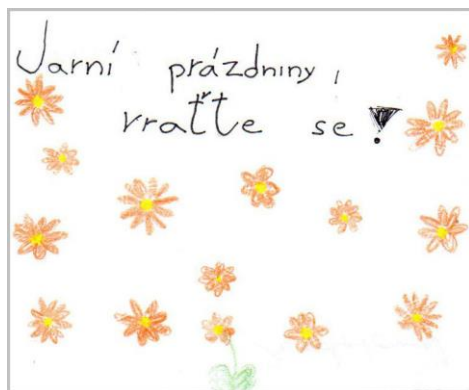
Bětko: Už v pátek mě bolelo v krku, takže jsem celé prázdniny proležela v posteli.

Sabča: Byla jsem u své sestry a pak doma.

Eliška: Byla jsem tři dny u bráchy a potom už jenom doma.

Honza: Běžkoval jsem po poli, pracoval a hrál na počítači.

Matěj: Tyto prázdniny byly stejné jako každé jiné, ale těšil jsem se na bruslení, takže jsem si užil prázdniny na ledě. Také jsem pracoval a k tomu chytil kašel, který jsem měl dva dny.

Eva H.: O prázdninách jsem nic nedělala. Celé dny jsem se jen válela a v sobotu jsem jela za svým přítelem.

Vašek: Většinu těchto prázdnin jsem byl doma, pouze ve čtvrtek jsem byl u babičky. Taky jsem si vyřizoval přihlášky na střední školu a potvrzení od doktora.

Kristýna: O prázdninách jsem byla doma, občas jsem si vyšla ven s Peťou a Katkou. Jsem ráda, že jsem si odpočinula.

Robin: Prázdniny jsem začal uklízením věcí po zabijačce. To bylo v pondělí. V úterý jsme se s Rostou vydali do Českých Budějovic na zkušební přijímačky na stavební školu. Zbytek prázdnin jsem už nikam necestoval.

Tonda: Prázdniny jsem pojal tak trochu pracovně. Jezdil jsem s tatškou do Plané nad Lužnicí do Madety, kde jsme stavěli obří halu. Tam jsem si to moc užil, viděl

jsem ředitele Madety a spoustu vysoce postavených lidí, kteří nás kontrolovali. Ale byla to pěkná fuška. Zbytek prázdnin jsem byl doma a četl knížku do školy, která se mi vůbec nelíbila.

Michal: V sobotu jsem byl v lese a jinak jsem byl doma, kde jsem nosil dřevo do kotelny a krmil prasata a králíky. Také jsem se připravoval na přijímací zkoušky na střední školu.

Jirka: Se známým jsme navštěvovali naše kamarádky a byly to nejlepší prázdniny v životě.

Rost'a: Byl jsem celé dny doma, ven mě donutili jít jenom kamarádi. Pouze v úterý jsme s Robinem jeli na přijímačky do Budějovic. Tam bylo krásně, prošli jsme si město a na přijímačkách jsme byli průměrní, za což jsme byli rádi.

Ondra: V pátek jsem byl v klubu, sobotu jsem strávil u sestry v Jihlavě. Pak jsem byl v Praze v kině na novém hororu Kruhy a bylo to docela dobré. V pondělí jsem byl nazpět v Jihlavě u sestry, kde jsem zůstal do úterý. Ve čtvrtek jsem navštívil babičku v Kroměříži. Jel jsem i do Zlína do zoo, kde jsem si hladil rejnoky.

Les

Tichý. Uklidňující. Záhadný i zrádný. Každý ho vidí jinak.

Já, když vkročím do lesa, dívám se na krajinu kolem sebe. Na listí, které hraje podzimními barvami a vítr ho nadnáší do výšin. Na uzounkou cestičku, která vypadá jako z té nejkrásnější pohádky. Doléhá ke mně kořeněná vůně borového jehličí, jako by mě táhla hlouběji do lesa. Do tváře se mi opřel chladný podzimní vánek, který zmizel tak rychle, jako se objevil. Stromy šeptají a malé stromky se ohýbají až k zemi. Vůně lesa mě natolik omámila, že jsem zapoměla na všechny trable a starosti a slyšela jenom tlukot svého srdce. Kousek od cesty stojí mohutný starý smrk, jehož koruna se rozprostírá do výše. Dotkla jsem se ho a zarazilo mě, jak má krásně drsnou kůru. Přišlo mi, jako kdyby měl srdce, které tluče spoustu let. Za velkým smrkem je průzračný potok, jenž si brouká nějakou krásnou melodii. Nerada odcházím z tohoto kouzelného místa. Ale vím, že se sem brzy vrátím. Protože to tady mám moc ráda.

Eliška

Alea iacta est...

Deváťáci již odeslali své přihlášky na střední školy. Abychom byli v obraze, požádal jsem je o informaci, kam míří jejich kroky. Někteří budou muset absolvovat přijímací zkoušky, což nebude žádná zábava. A čas zkoušek se blíží...

Michal: Já jdu do Písku na Vyšší odbornou školu lesnickou nebo na Střední odbornou školu. Na tu první školu budu dělat přijímačky, na které se připravuji v češtině a v matematice. Přijímaček se bojím, protože co jsem se díval, tak jsou dost těžké.

Ondřej: Odeslal jsem si obě dvě přihlášky do Prahy. První je na obor aranžér na SŠ Náhorní, druhá je na SŠ COPTH, obor kadeřník.

Matěj: Já se rozhoduji mezi dvěma gymnázii – v Dačicích a v Telči. Spíše půjdu do Dačic, protože je to blíž. Na přijímací zkoušky se připravuji s knížkou, která je do češtiny, a chodím do kroužků češtiny a matematiky. Mám docela strach, ale obě dvě zkoušky budou stejně těžké.

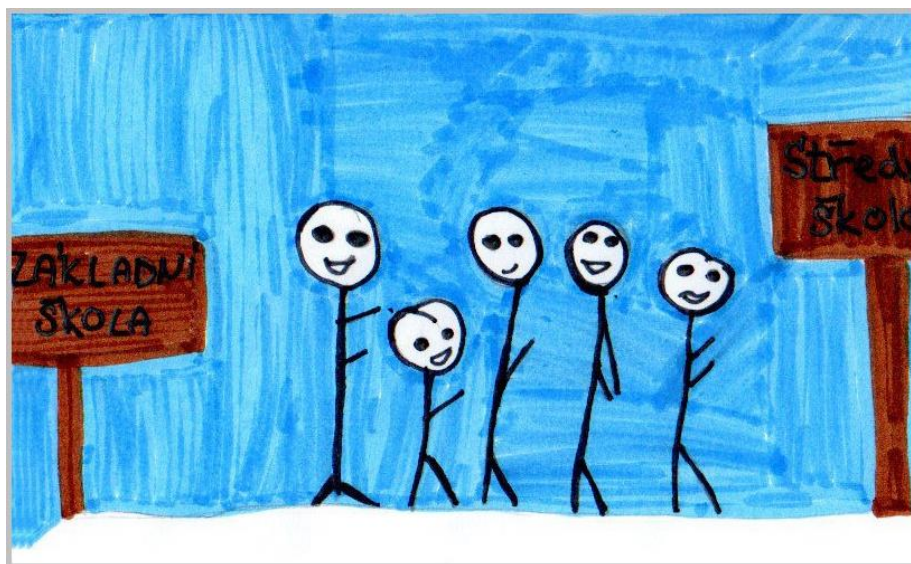
Jirka: Mám dvě přihlášky. Jedna je do Třebíče na obor truhlář, druhá je do Moravských Budějovic na obor opravář zemědělských strojů. Spíše bych chtěl do Třebíče. Kdybych se tam dostal, skákal bych dva metry vysoko.

Tonda: Mám vybranou elektrotechnickou školu - jedna je v Jihlavě a druhá v Českých Budějovicích. A jak se připravuji na přijímačky? Začal jsem asi později, ale učím se každý den. A jestli se bojím? Zatím ne, ale už se to blíží.

Evička: Mám podané dvě přihlášky - jednu do Dačic a druhou do Moravských Budějovic, obě na obor kuchař - číšník. Nejsem rozhodnutá, stále váhám, ale snad si vyberu dobře.

Kristýna: Jako první jsem si vybrala školu v Humpolci, obor kynologie. A moje druhá škola je v Třebíči, obor veterinářství. Na přijímačky se připravuji a bojím se jich, hlavně matematiky.

Václav: Podal jsem si dvě přihlášky. Jednu do Českých Velenic a druhou do Nového Města na Moravě, obě jsou na obor železničář. Raději bych šel do Českých Velenic, protože tato škola má dlouholetou tradici a je tam lepší praxe. Moc se tam těším.

únor
2017

(Co to říkali o těch kostkách?)

Houbíny: Mám vybrány dvě školy s maturitou. Jedna je ve Veselí nad Lužnicí, obor analýza potravin, druhá škola je v Třebíči, obor veterinář. Na tuto školu se hlásí i Kiki. Můj favorit je Veselí, protože z této školy je lepší uplatnění. Na přijímací zkoušky se připravuji. Matematiky se nebojím, ale v češtině se obávám práce s textem.

Rost'a: Jako první školu jsem si vybral Trivis v Jihlavě, obor veřejnoprávní činnost, druhá škola je Střední průmyslová škola stavební v Českých Budějovicích, obor stavebnictví. Obě školy jsou s maturitou, tudíž se zde dělají přijímačky, na které se pečlivě připravuji.

Tomáš: Já půjdu do Jihlavy na Obchodní akademii, Střední zdravotnickou školu, Střední odbornou školu služeb a Jazykovou školu s právem ústní jazykové školy, a to na obor řízení sportu. Nebo na to samé do Sezimova Ústí. Na přijímačky se zatím nijak zvlášť nepřipravuji.

Robin: První je Integrovaná střední škola, obor elektrikář slaboproud. Druhá škola je Střední elektrotechnická a strojírenská škola v Českých Budějovicích. Na přijímačky se učím z růžové brožury, kterou jsme dostali, a dále si dělám testy na internetových stránkách Cermatu. Jsem už trochu nervózní, ale až to nastane, budu nervózní rozhodně. Byl jsem nervózní, i když jsem dělal zkušební přijímačky v Českých Budějovicích.

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz
www.skolahobzi.cz